

Datum van inontvangstneming : 05/09/2024

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-497/24 – 1

Zaak C-497/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 juli 2024

Verwijzende rechter:

Tribunale ordinario di Ancona (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 juni 2024

Verzoekende partij:

GC, in eigen naam en als eigenaar van de gelijknamige
landbouwonderneming

Verwerende partij:

Regione Marche

**TRIBUNALE ORDINARIO DI ANCONA (rechter in eerste aanleg Ancona,
Italië)**

EERSTE CIVIELE KAMER

De rechter [OMISSIS] heeft de volgende

BESCHIKKING

gegeven in zaak [OMISSIS] ingesteld door:

GC, in eigen naam en als eigenaar van de gelijknamige
landbouwonderneming, [OMISSIS] Ancona [OMISSIS]

verzoeker

tegen

REGIONE MARCHE [OMISSIS] Ancona [OMISSIS]

verweerster

* * * *

- 1 Bij naar behoren betekende dagvaarding heeft GC verzocht vast te stellen en te verklaren dat steunaanvraag nr. 15670012135, die hij heeft ingediend in verband met besluit nr. 253 van 14 oktober 2020 – waarbij in het kader van het nationale steunprogramma voor de wijnsector voor het seizoen 2020/2021 de oproep tot inschrijving voor de uitvoering van de maatregel „GMO-investeringen in de wijnsector” overeenkomstig artikel 50 van verordening nr. 1308/2013 is goedgekeurd –, volledig subsidiabel is en bijgevolg vast te stellen en te verklaren dat de door de Regione Marche (regio Marche) ingeleide procedure tot terugvordering van het bedrag van 92 185,82 EUR, dat hem eerder als voorschot was betaald, onrechtmatig en/of ongegrond is.

Ter onderbouwing van zijn recht op de volledige financiering en derhalve om de onrechtmatigheid van het besluit van de Regione Marche aan te tonen, heeft de verzoekende partij het volgende aangevoerd:

- schending en onjuiste toepassing van artikel 1, lid 192 van wet nr. 160 van 27 december 2019 (begrotingswet 2020; hierna: „begrotingswet 2020”), en artikel 12 van de inleidende bepalingen op het Italiaans burgerlijk wetboek, aangezien de Regione Marche ten onrechte heeft bepaald dat de communautaire steun voor de GMO-maatregel voor de wijnsector slechts met het belastingkrediet cumuleerbaar was ten belope van de maximale bijdrage [van de Europese Unie] voor de specifieke subsidiabele steunaanvraag (in casu 40 %), terwijl artikel 1, lid 192 van begrotingswet 2020 bepaalt dat belastingkrediet vrijelijk kan worden gecumuleerd met andere belastingvoordelen in verband met dezelfde kosten (en dus ook met de maatregel waarop de betrokken oproep tot inschrijving betrekking heeft), met als enige uitdrukkelijke beperking dat het totale bedrag van de gemaakte kosten niet mag worden overschreden;.

- schending en onjuiste toepassing van artikel 1, lid 192, van begrotingswet 2020, gelezen in samenhang met artikel 1 van de inleidende bepalingen op het Italiaans burgerlijk wetboek, en in elk geval met de beginselen van behoorlijk bestuur, aangezien de bepalingen van het ministerie in nota prot. nr. 434497 van 15 september 2021 en de operationele instructies van het OP AGEA, het bureau dat verantwoordelijk is voor de GMO voor de wijnsector, niet alleen van een lagere rang zijn dan de begrotingswet 2020, maar ook zijn vastgesteld na de datum van indiening van de GMO-aanvraag (30 november 2020), de datum van aankoop van de uitrusting (de twee facturen zijn van respectievelijk 22 december 2020 en 12 juni 2021), en de eerste mededeling van de bevindingen van het onderzoek. Vergelijkbare conclusies moeten worden getrokken met betrekking tot het advies van de diensten van de Europese

Commissie ARES (2020)6839797 van 17 november 2020, aangezien dit slechts een intern advies is waarvan de ondernemingen niet op de hoogte zijn gesteld en dat hoe dan ook dateert van na oproep tot inschrijving, en waarin de auteur bovendien uitdrukkelijk heeft vermeld dat het „*het standpunt van de diensten van de Commissie weergeeft en de Europese Commissie niet verbindt*”;

- schending van het gewettigd vertrouwen van verzoeker dat cumulatie van het belastingkrediet en de communautaire steun mogelijk is, en van het legaliteitsbeginsel en van het verbod van terugwerkende kracht, aangezien noch op basis van onderzoek van de geldende regelgeving, noch op basis van de oproep tot inschrijving kon worden voorzien wat er terecht zou komen van de steunaanvraag van verzoeker, die de betrokken investeringen heeft gedaan met het meer dan gewettigd vertrouwen dat het belastingkrediet en de communautaire steun konden worden gecumuleerd onder begrotingswet 2020 in de gestelde voorwaarden, nadat de aanvraag was aanvaard en subsidiabel was verklaard;

- schending van het verbod van terugwerkende kracht, aangezien zelfs indien het in begrotingswet 2020 voorziene belastingkrediet in abstracto niet cumuleerbaar wordt geacht met andere belastingvoordelen in verband met dezelfde kosten ten belope van het door de nationale wetgever aangegeven percentage, dit in het licht van de toelichting van de AGEA in nota prot. nr. 0013145 van 17 februari 2022 enkel zou moeten gelden voor regionale oproepen tot inschrijving die na de nota van de Europese Commissie van 17 november 2020 ARES (2020)6839797 zijn aangekondigd.

2 De Regione Marche heeft volgens de regels verweer gevoerd [OMISSIS]. **[passage over de bevoegdheid van de verwijzende rechter]** Ten gronde heeft zij geconcludeerd tot verwerping van het beroep en een specifiek standpunt ingenomen ten aanzien van alle grieven van verzoeker, waarbij zij op het volgende heeft gewezen:

- het conflict tussen de nationale bepaling die cumulatie van belastingkredieten toestaat en de specifieke regeling voor individuele communautaire steun in de verordeningen nr. 1305/2013 en nr. 1308/2013 wordt weggenomen door het specialiteitsbeginsel, volgens hetwelk de speciale regeling voorrang heeft op de algemene regeling, zelfs indien de algemene regeling van later datum is;

- volgens artikel 288 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie heeft een verordening „*algemene strekking [en is zij] verbindend in al haar onderdelen en [...] rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat*”, met als gevolg dat rechtstreeks toepasselijke communautaire voorschriften voorrang hebben boven nationale bepalingen die daarmee onverenigbaar zijn, ongeacht of zij van eerdere of latere datum zijn;

- in de oproep tot inschrijving is meerdere malen gewezen op het cumulatieverbod, en de toegepaste beperking vloeit rechtstreeks voort uit

artikel 50 van verordening nr. 1308/2013, die als zodanig vóór de bekendmaking van de oproep tot inschrijving en de daaropvolgende aanvraag van de begunstigde reeds van kracht was;

- de grondslag van het cumulatieverbod hangt niet af van het advies van de Europese Commissie, maar rechtstreeks van verordening nr. 1308/2013.

De Regione Marche heeft er voorts op gewezen dat indien de door de Europese Commissie gegeven uitlegging van het cumulatiebeginsel binnen de door Unierechtelijke verordeningen gestelde grenzen onrechtmatig wordt geacht, de rechter het Hof krachtens artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing kan verzoeken.

3 [OMISSIS] **[procedure]**

* * * *

4 Bij het onderzoek van de gronden die verzoeker ter onderbouwing van zijn vordering heeft aangevoerd moet de juistheid worden nagegaan van de stelling van de Regione Marche dat de cumulatie van belastingkredieten en communautaire steun toelaatbaar is ten belope van de maximale bijdrage [van de Europese Unie] als bedoeld in artikel 50, lid 4, verordening nr. 1308/2013, die in casu 40 % bedraagt.

Dit is een vraagstuk dat uitleggingsvragen oproept, zodat het noodzakelijk is om het Hof krachtens artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing.

5 Om de redenen voor het beroep op dit instrument te begrijpen, is het nuttig om de feiten van het geding te reconstrueren.

Bij besluit nr. 253/PSD van 14 oktober 2020 heeft de Regione Marche de oproep tot inschrijving voor de investeringsmaatregel voor het seizoen 2020/2021 overeenkomstig artikel 50 van verordening nr. 1308/2013 [OMISSIS] goedgekeurd.

Op 30 november 2020 heeft verzoeker steunaanvraag nr. 15670012135 ingediend voor een project met een waarde van in totaal 392 662,59 EUR, dat voorzag in ingrepen om een hoge energie-efficiëntie te verzekeren en ingrepen om het innoverende aspect en de kwaliteit van het product te verbeteren, door de aankoop van nieuwe geïsoleerde tanks die het mogelijk maken om de verschillende fasen van de wijnproductie via domotica en op afstand te beheren, wat onder de zogeheten „innovatie 4.0” valt [OMISSIS].

Bij besluit nr. 184/PSD van 27 mei 2021 tot wijziging van het eerdere besluit nr. 57/PSD van 15 februari 2021 heeft de Regione Marche de rangschikking van de subsidiabele aanvragen goedgekeurd, waarin de aanvraag van verzoeker voor kosten ten bedrage van 392 662,59 EUR – waarvan 157 065,04 EUR subsidiabel – op de tweede plaats stond. Van dit bedrag werd 80 %, dat wil zeggen 125 652,03

EUR, als voorschot betaald na overlegging van een borgstellingspolis ten bedrage van 110 % van het steunbedrag, terwijl de resterende 20 % werd betaald na afloop van de werkzaamheden, die uiterlijk 15 juli 2022 moesten zijn voltooid [OMISSIS].

Na indiening van voorschotaanvraag nr. 15680000328, samen met borgstellingspolis nr. 05100691001291 die was afgegeven door de Società Cattolica di Assicurazione, heeft AGEA, de instantie die verantwoordelijk is voor de uitbetaling van de steun, het voorschot van 125 652,03 EUR op 13 september 2021 uitbetaald [OMISSIS].

Vervolgens heeft verzoeker een verzoek tot wijziging van de aanvraag ingediend, dat werd aanvaard bij besluit nr. 292/AGM van 1 juli 2022. Naar aanleiding daarvan zijn de totale kosten en het steunbedrag opnieuw vastgesteld op respectievelijk 392 044,85 EUR en 156 817,94 EUR [OMISSIS].

Verzoeker heeft vervolgens saldoaanvraag nr. 15680008404 ingediend, waarbij hij verklaarde dat de gemaakte 389 256,21 EUR bedroegen, een lager bedrag dan de kosten waarvoor bij besluit nr. 292/AGM van 1 juli 2022 steun was toegekend, en heeft verzocht om een bijdrage van 155 702,48 EUR, waarvan 30 050,45 EUR als saldo [OMISSIS].

Op basis van de subsidiabiliteitscontroles die zijn uitgevoerd door de Struttura Decentrata Agricoltura (gedecentraliseerde landbouwstructuur) van Ascoli Piceno en Fermo (SDA) is de aanvraag tot saldobetaling echter als gedeeltelijk subsidiabel aangemerkt omdat [OMISSIS]:

„A) INVESTERINGEN vermeld in regel 1 van tabel 2

Verwezen wordt naar de investering in regel 1 van tabel 2 betreffende de verwezenlijking en levering/installatie van een beluchte stalen houder voor compressor en lucht/stikstofreservoirs 8 150,00 EUR + levering en installatie van leidingen en aansluitingen voor stikstofgenerator en persluchtgenerator 4 850,00 EUR. Het bedrag van 13 000,00 EUR (waarvan 5 200,00 EUR subsidiabel) komt niet voor steun in aanmerking omdat de investeringen zijn geleverd/geïnstalleerd vóór de indiening van de variant.

Uit onderzoek van de documentatie voor de betaling van het saldo blijkt namelijk dat de facturen en de bijbehorende bewijsstukken dateren van vóór de datum van indiening van de variant in het systeem SIAN (nationale landbouwinformatiesysteem) (protocol AGEA AVY.2022.0000558 van 13 mei 2022”;

B) de investeringen vermeld in de regels 3, 5, 6 en 7 van tabel 2 (met betrekking tot de facturen nr. 76 van 22 december 2000 en nr. 29 van 26 mei 2021, uitgereikt door de onderneming [OMISSIS] [OMISSIS], ten bedrage van respectievelijk 63 000,00 EUR en 223 380,00 EUR, voor een totaalbedrag van 286 380,00 EUR, [zijn niet subsidiabel] omdat „ [d]e bovenstaande facturen in aanmerking (zullen)

komen voor steunverlening in de vorm van belastingvermindering op grond van wet nr. 160 van 27 december 2019 (met een steunpercentage van 50 %). De steun die is aangevraagd voor de investeringen waarop de bovenvermelde facturen betrekking hebben mag niet worden verleend, omdat volgens de regionale voorschriften [OMISSIS], „[h]et bevoegde directoraat van het ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali (ministerie van Landbouw-, Voedsel- en Bosbouwbeleid) heeft verduidelijkt dat communautaire steun voor de GMO-maatregel voor de wijnsector (art. 50 van verordening nr. 1308/2013) en belastingvoordelen waarin de begrotingswetten voor de jaren 2020, 2021 en 2022 voorzien, kunnen worden gecumuleerd ten belope van de maximale communautaire bijdrage voor de specifieke steunaanvraag die voor financiering in aanmerking komt (voor de betrokken aanvraag 40 %)”.

GC heeft memories ingediend om de gedeeltelijke ontvankelijkheid van de aanvraag met betrekking tot de bovengenoemde betwisting onder b) aan te vechten [OMISSIS].

De Regione Marche heeft vervolgens bij nota prot. nr. 1564746 van 21 december 2022, overeenkomstig artikel 10 bis van wet nr. 241/1990, meegedeeld dat een procedure is ingeleid voor de gedeeltelijke intrekking van de steun die is verleend bij besluit nr. 57/PSD van 15 februari 2021, zoals gewijzigd bij besluit nr. 292/AGM van 1 juli 2022, naar aanleiding van steunaanvraag nr. 15670012135, en gedeeltelijke terugvordering van het reeds betaalde voorschot ten bedrage van 92 185,82 EUR [OMISSIS].

[OMISSIS] **[procedure]**

De Regione Marche heeft bij besluit nr. 20 van 27 januari 2023 als volgt beslist:

„- de aanvraag tot betaling van het saldo nr. 15680008404 van de onderneming GC [OMISSIS] in verband met steunaanvraag nr. 15670012135 die is ingediend in het kader van de oproep tot inschrijving voor de maatregel Investerings [overeenkomstig artikel 50 van verordening nr. 1308/2013] die voor het verkoopseizoen 2020/2021 is goedgekeurd bij besluit nr. 253/PSD van 14 oktober 2020, zoals gewijzigd, wordt gedeeltelijk subsidiabel verklaard voor kosten ten bedrage van 83 665,52 EUR, waarmee een totale bijdrage van 33 466,21 EUR overeenkomt; bepaalde kosten zijn namelijk niet subsidiabel zowel wegens het feit zij zijn gemaakt voordat de variantaanvraag via het SIAN-portaal werd ingediend, als wegens het feit dat zij het in punt 5.4.1 van de oproep tot inschrijving vastgestelde maximale steunpercentage overschrijden;

- daarom wordt de steun ten bedrage van 156 817,94 EUR die voor aanvraag nr. 15670012135 is verleend aan de onderneming GC [OMISSIS] bij besluit nr. 57/PSD van 15 februari 2021, zoals laatstelijk gewijzigd bij besluit nr. 292/AGM van 1 juli 2022 tot goedkeuring van de variant, deels ingetrokken voor een bedrag van 123.351,73 EUR;

- *[OMISSIS] dientengevolge [OMISSIS], bedraagt [de] bijdrage [OMISSIS] derhalve 33 466,21 EUR;*
- *bijgevolg wordt een procedure ingeleid voor gedeeltelijke terugvordering ten bedrage van 92 185,82 EUR als het verschil tussen het voorschot dat OP AGEA aan de onderneming GC [OMISSIS] heeft betaald voor voorschotaanvraag nr. 15680000328 en het totale steunbedrag dat verschuldigd is voor saldoaanvraag nr. 15680008404;*
- *de onderneming GC [OMISSIS] wordt verzocht om terugbetaling van het bedrag van 92 185,82 EUR zoals dat hierboven is bepaald;*
- *na kennis te hebben genomen van artikel 3, lid 3, van besluit nr. 249006 van de ministro delle Politiche agricole alimentari e forestali (minister van Landbouw-, voedsel- en bosbouwbeleid) van 28 mei 2021 en rekening houdend met de werkinstructies van OP AGEA nr. 46/2022, paragraaf 5, wordt aan de onderneming GC [OMISSIS] geen sanctie opgelegd in verband met haar uitsluiting van de maatregel als bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van besluit nr. 911 van de ministro delle Politiche agricole alimentari e forestali van 14 februari 2017, zoals gewijzigd” (prod.11 door verzoeker overgelegde stukken).*

Tegelijkertijd heeft de Regione Marche[,] op grond van de veronderstelling dat het door GC ontvangen voorschot van 125 652,03 EUR hoger is dan de steun waarvoor hij daadwerkelijk in aanmerking komt, te weten 33 466,21 EUR, verzocht om terugbetaling van een bedrag van 92 185,82 EUR [OMISSIS].

Op 1 maart 2023 heeft verzoeker het bedrag uit eigen beweging terugbetaald, waarbij hij zich uitdrukkelijk het recht heeft voorbehouden om gerechtelijke stappen te ondernemen om zijn rechten te beschermen [OMISSIS].

- 6 Uit deze reconstructie blijkt duidelijk dat het besluit van de Regione Marche berust op de veronderstelling dat de communautaire bijdrage voor de GMO-maatregel voor de wijnsector slechts met het belastingkrediet mag worden gecumuleerd ten belope van de maximale bijdrage [van de Europese Unie] voor de specifieke subsidiabele steunaanvraag die voor financiering in aanmerking komt (in casu 40 % volgens artikel 50 verordening nr. 1308/2013).

Volgens verzoeker is de uitlegging van de Regione Marche onjuist omdat:

- artikel 1, lid 192, van begrotingswet 2020 bepaalt: *„Het belastingkrediet wordt buiten beschouwing gelaten bij de vaststelling van het inkomen en van de belastinggrondslag voor de regionale belasting op productieve activiteiten, en is niet relevant voor de toepassing van de verhouding, bedoeld in artikel 61 en artikel 109, lid 5, van de geconsolideerde wet [op de inkomstenbelasting] in decreto del Presidente della Repubblica (presidentieel besluit) nr. 917 van 22 december 1986. Het belastingkrediet is cumuleerbaar met andere belastingvoordelen in verband met op dezelfde kosten, mits deze cumulatie, mede*

rekening houdend met het feit dat dit krediet buiten beschouwing wordt gelaten bij de vaststelling van het inkomen en de belastinggrondslag voor de regionale belasting op productieve activiteiten als bedoeld in de vorige volzin, er niet toe leidt dat de gemaakte kosten worden overschreden”;

- het belastingkrediet als gevolg van die wetsbepaling onbeperkt cumuleerbaar moet worden geacht met andere belastingvoordelen in verband met dezelfde kosten, en dus ook met de maatregel waarop de betrokken oproep tot inschrijving betrekking heeft, met als enige uitdrukkelijke beperking dat de gemaakte kosten niet mogen worden overschreden, aangezien er geen verdere en/of andere „grenzen” aan de cumulatie bestaan;

- het belastingkrediet een instrument van algemene belastingen is, dat heel wat anders is dan staatssteun[,] zodat[,] indien de wetgever de cumuleerbaarheid ervan met belastingvoordelen die als staatssteun kunnen worden aangemerkt, op willekeurige andere wijze had willen beperken, hij dit ongetwijfeld op regelgevend niveau zou hebben vastgelegd, zoals in het verleden reeds is gebeurd met het belastingkrediet voor investeringen in Zuid-Italië dat in artikel 1, lid 102, van wet 28 december 2015 is geregeld.

7 Ter ondersteuning van de stelling dat een belastingkrediet en een communautaire bijdrage cumuleerbaar zijn ten belope van de maximale bijdrage [van de Europese Unie], heeft de Regione Marche daarentegen het volgende aangevoerd:

- bij artikel 50, lid 4 van verordening nr. 1308/2013 zijn maximumpercentages ingevoerd voor subsidiabele investeringskosten met betrekking tot het nationale steunprogramma voor de wijnsector, door te bepalen: *„Met betrekking tot de subsidiabele investeringskosten zijn wat de steun betreft de volgende maximumpercentages van toepassing voor de bijdrage van de Unie: [...] 40 % in andere dan minder ontwikkelde gebieden”;*

- het directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling van de Europese Commissie heeft in haar advies van 17 november 2020 verduidelijkt dat *„hoewel de nationale autoriteiten belastingkredieten binnen de context van staatssteun niet als steun hebben geconcipieerd (dat wil zeggen dat zij alle sectoren, alle ondernemingen en het gehele grondgebied bestrijken, zonder investeringsdrempel of -plafond), blijft het een feit dat belastingkredieten de begunstigten overheidssteun verschaffen door hen specifiek van een deel van de normale belasting vrij te stellen. Daarom zijn wij op basis van de beschikbare informatie en de in [het] verzoek beschreven feiten, na onze analyse, van oordeel dat voor dezelfde subsidiabele uitgaven POP-steun kan worden verleend in combinatie met belastingkredieten, maar dat de gecumuleerde steun binnen de in bijlage II bij verordening nr. 1305/2013 vastgestelde grenzen moet blijven”* (prod. 18 door verweerster overgelegde stukken)

- dit beginsel is bevestigd door ██████████ die namens de Europese Commissie in nota IT E-004013/2021 van 14 oktober 2021 heeft

geantwoord dat „*POP-steun voor dezelfde subsidiabele kosten kan worden verleend in combinatie met belastingkredieten, maar binnen de in bijlage II bij verordening nr. 1305/2013 vastgestelde grenzen moet blijven*” (prod. 19 door verweerster overgelegde stukken);

- het ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali heeft in antwoord op een specifieke vraag van de Regione Marche bevestigd dat de voornoemde cumulatiegrens ook geldt voor de in artikel 50 van verordening nr. 1308/2013 bedoelde investeringsmaatregel, en heeft daarbij het volgende opgemerkt: „*In nota ARES (2020) 6839797 van 17 november 2020, waaraan veel bekendheid is gegeven, heeft de Europese Commissie gespecificeerd dat het belastingkrediet mag worden gecumuleerd met EU-bijdragen op voorwaarde dat het voor de betrokken EU-bijdrage vastgestelde maximumpercentage in acht wordt genomen. In casu brengt deze veronderstelling met zich dat het als belastingkrediet uitgekeerde bedrag gecumuleerd met de EU-bijdrage niet hoger mag zijn dan het in de investeringsmaatregel vastgestelde maximumpercentage voor bijdragen, uitgesplitst naar classificatie van de Regione en type onderneming (kleine, middelgrote of micro-ondernemingen - middelgrote ondernemingen - grote ondernemingen)*” [OMISSIS].

- 8 De uitlegging van de Regione Marche lijkt volgens de verwijzende rechter een aanvaardbare oplossing te bieden indien de nadruk wordt gelegd op het feit dat het belastingkrediet hoe dan ook een vorm van overheidssteun is die de algehele kosten van een investering verlaagt door de belastingdruk te verlichten, zodat dit voordeel zou kunnen vallen onder de in verordening nr. 1308/2013 vastgestelde maximumpercentages voor steun met betrekking tot de investeringskosten, omdat dezelfde kosten van een ingreep anders tweemaal zouden kunnen worden vergoed uit overheidsmiddelen, ook van verschillende aard, hetgeen in strijd is met het in de Europese regeling vastgestelde verbod op dubbele financiering.

De verwijzende rechter is zich er echter terdege van bewust dat de uitlegging van verzoeker eveneens aanvaardbaar zou zijn, aangezien het belastingkrediet – een instrument van algemene belasting – strikt genomen niet als staatssteun kan worden gekwalificeerd, en dus mogelijk niet onder het maximumpercentage van artikel 50 van verordening nr. 1308/2013 valt.

In dit verband moet namelijk in herinnering worden gebracht dat volgens artikel 107 VWEU financiële steunmaatregelen uit overheidsmiddelen die bepaalde ondernemingen een economisch voordeel kunnen verschaffen en de mededinging kunnen vervalsen, in beginsel onverenigbaar zijn met het Unierecht. Diezelfde bepaling voorziet in enkele uitzonderingen, volgens welke een maatregel die de kenmerken van steun heeft, in wezen verenigbaar kan zijn met het Unierecht indien daarmee duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang worden nagestreefd (artikel 107, leden 2 en 3, VWEU).

Het in artikel 1, lid 192, van begrotingswet 2020 bedoelde belastingkrediet is een maatregel van algemene aard die voorziet in voordelen voor alle ondernemingen,

en aangezien het geen voordeel oplevert voor bepaalde ondernemingen of bepaalde producties, is het mogelijk dat het niet als staatssteun kan worden gekwalificeerd en niet leidt tot een verboden cumulering. Omgekeerd moet een dergelijk krediet worden beschouwd als een instrument waarmee verschillende vormen van overheidssteun voor een ingreep op elkaar kunnen worden afgestemd, die aldus bij elkaar zouden worden opgeteld om verschillende onderdelen van een project/investering te dekken, en daarom niet voor het in artikel 50 van EU-verordening nr. 1308/2013 vastgestelde maximum zouden moeten worden meegerekend.

De bewoordingen van de [Unie]regeling zijn dus verenigbaar met beide uitleggingen.

- 9 Het verzoek van de Regione Marche om krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie het Hof de vraag voor te leggen of artikel 50, lid 4, van verordening nr. 1308/2013, voor zover daarin is bepaald dat „[M]et betrekking tot de subsidiabele investeringskosten [...] wat de steun betreft de volgende maximumpercentages van toepassing [zijn] voor de bijdrage van de Unie [...] b) 40 % in andere dan minder ontwikkelde gebieden”, ook betrekking heeft op belastingkredieten, en of belastingkredieten bij de berekening van het maximumpercentage van 40 % bijgevolg moeten worden gelijkgesteld aan eventuele andere communautaire steun die de begunstigde ontvangt, wordt bijgevolg ontvankelijk geacht.

De uitlegging van de regeling waarop dit vraagstuk betrekking heeft, vormt een prejudiciële kwestie ten opzichte van het thema decidendum, aangezien indien de uitlegging van de regio Marche juist blijkt te zijn, de vordering van verzoeker ongegrond moet worden geacht, terwijl in het omgekeerde geval moet worden erkend dat GC recht heeft op het volledige bedrag dat de Regione Marche aanvankelijk had toegekend.

- 10 [OMISSIS]

[OMISSIS] [passage over de schorsing van de procedure] [H]et antwoord op de krachtens artikel 267 VWEU gestelde prejudiciële vraag is beslissend voor de beslechting van het geding, zodat de behandeling van de zaak moet worden geschorst totdat het Hof uitspraak zal hebben gedaan.

DICTUM

Krachtens artikel 267 VWEU **verzoekt** de Tribunale di Ancona [OMISSIS]:

het Hof om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag betreffende de uitlegging van het Unierecht: „*Heeft artikel 50, lid 4, van verordening nr. 1308/2013, voor zover daarin is bepaald dat ,[m]et betrekking tot de subsidiabele investeringskosten [...] wat de steun betreft de volgende maximumpercentages van toepassing [zijn] voor de bijdrage van de Unie [...] b) 40 % in andere dan minder ontwikkelde gebieden*’, ook betrekking op

belastingkredieten, en moeten belastingkredieten bij de berekening van het maximumpercentage van 40 % bijgevolg worden gelijkgesteld met eventuele andere communautaire steun die de begunstigde ontvangt?”

[OMISSIS] **[procedure]**

[OMISSIS] **[procedure]**

Ancona, 27 juni 2024

[OMISSIS]